

Когато той се върналъ, нарекълъ направо и открыто всички свои поданици лъжци и въ гнева си казалъ, че котката е нравствено и умствено слѣпа. Въ края на всичко това, когато малко се поспокоилъ, той обявилъ, че всѣки единъ глупецъ, който не е съвсемъ късогледъ, можелъ много хубаво и ясно да види, че въ дупката се вижда само слонъ — и нищо друго . . .

Прев. Р. Ц.

ВЛАДИМИРЪ НЕНЮФАРЪ

ЗИМЕНЪ ПЕЙЗАЖЪ

Прехвѣркнаха врани на ято въ небето
И съ тѣженѣ гракъ бѣрзо далечъ отлетяха;
Отъ тѣхния пустъ гракъ на дѣлго въ сърцето
Натегнали корди отъ скърби звучаха.

Прехвѣркнаха врани на ято въ небето,
Извиха се, свиха и бѣрзо закриха, —
Далече тамъ черни петна надъ полото
Неправилна фигура въ мигъ разкроиха.

Съдържание
отново издават отъ издателство „Съдържание“
надлежатъ всички права за издаването и разпространение
до 1945 г. въ Издателство „Съдържание“